

Marineministeriets

Kundgørelser for Søværnet

B.

for

Aaret 1928.



Kjøbenhavn
Centraltrykkeriet
1946

Register.

	Side
N y b o d e r:	
Instruks for Kommandanten i	75
Bestemmelser vedr. Bygningsarbejder i	81
P ensionering som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten, alle Sager bilægges Materiale af Betydning	122
R e d n i n g s v æ s e n e t:	
Instruks for Bestyreren af	83
S ø n æ r i n g:	
Lov om	31
Anordning ang. den Søfart, der kræves for at opnaa Styr- mandsbevis og for at kunne indstilles til Styrmandseksa- men	53
Anordning ang. Lempelser for Maskinpersonel af Søværnet og vpl. Maskinister til Erhvervelse af Søværningsbeviser	111
T j e n ø s t e m æ n d:	
Bestemmelser vedr. Lægeattester ved Ansættelser og Gen- ansættelser	62
U n i f o r m:	
Stabsdistinktioner, Bestemmelser for Udlaan og Aflevering af .	106
Z o n e t i d p a a S ø e n, Bestemmelser om Anvendelse af	2

MARINEMINISTERIET.

København, den 10de Februar 1928.

Kundgørelse for Søværnet.

2. Bestemmelser
for
Anvendelse af Zonetid paa Søen.

For paa en bekvem Maade at kunne sammenligne Tidsangivelser fra forskellige Skibe i rum Sø og atter sammenligne disse Tider med Tidsangivelser i Land, skal der i Søværnets Skibe anvendes Zonetid.

Jordkloden inddeles ved Meridianer i 24 Zoner, hver paa 15° . Zonen mellem Meridianerne $7\frac{1}{2}^{\circ}$ W. og $7\frac{1}{2}^{\circ}$ E. betegnes som Zone 0. Zonerne, der ligger Øst for denne, betegnes i Nummerorden Øst efter fra $\div 1$ til $\div 12$, og Zonerne, der ligger Vest for Zone 0, i Nummerorden Vest efter fra $+ 1$ til $+ 12$. Den 12te Zone deles ved Meridianen 180° (Datolinien) i to lige store Dele, af hvilke den Halvdel, der ligger Vest for Datolinien, betegnes ved $\div 12$, den Øst for ved $+ 12$.

Ved at benytte Middelklokkeslettene paa disse Zoners Midtermeridian bliver den benyttede Zones Nummer tillige den Korrektion, der med sit Fortegn anvendt paa denne Zones Middelklokkeslet giver det tilsvarende Middelklokkeslet i Greenwich.

I alle Skibe over hele Jordkloden vil, naar Zonetid følges, Urene i samme Øjeblik vise samme Minutter og Sekunder,

og Forskellen fra Greenwich Middelklokkeslet vil altid være et helt Antal Timer, nemlig det Antal, Zonens Nummer angiver.

Ved Søkortarkivets Foranstaltning bliver der tilstillet de udrustede Skibe et Zonetids-Kort, hvis Bestemmelser vil være at følge, saaledes som det fremgaar af den i Kortet trykte Forklaring. Endvidere bestemmes følgende, der vil være at iagttage uden for danske Hjemmefarvande:

I. Skibe i rum Sø.

1) De officielle Ure ombord (Skibskronometrene undtagen) skal gaa efter Middelklokkeslet i den Zone, hvori Skibet befinder sig. (Se dog Punkt 2 om Urenes Regulering).

2) Al Forandring af Tid og den dermed følgende Regulering af Urene, naar et Skib passerer fra een Zone til en anden, skal foretages henimod Middagstid i det Døgn, hvor Passagen finder Sted, under det nødvendige Hensyn til Mandskabets Fritid enten henimod Slutningen af Arbejds- og Øvelsestidens Ophør, saafremt Uret skal stilles frem, eller efter Fritidens Begyndelse, saafremt Uret skal stilles tilbage.

Det overlades til vedkommende Chef at foretage mindre Forskydninger af Tidspunktet i de enkelte Tilfælde under Hensyn til, at Skibets indre Tjeneste forulempes mindst muligt ved Forandringen af Klokkeslet.

Forandringen skal altid være 1 Time, idet Minutter og Sekunder forbliver uforandret.

3) Alle Tidsangivelser ombord angives efter de officielle Skibsure, og saafremt de ikke udelukkende angaar Skibets indre Tjeneste, vedføjes Nummeret med Fortegn paa den Zone, efter hvilken Skibsuret gaar.

4) Dette Nummer med Fortegn, der benævnes Zonekorrektionen, bliver da den Korrektion, der skal anvendes paa de opgivne Klokkeslet for at faa de tilsvarende Middelklokkeslet i Greenwich.

5) Passeres Datolinien i østlig Retning (paa Kurser mellem 0° og 180°), forandres Zonekorrektionen fra -12 til $+12$, samtidig med at Datoen sættes en Dag tilbage. Passeres den i vestlig Retning (paa Kurser mellem 180° og

360°), forandres Zonekorrektionen fra $+ 12$ til $\div 12$, samtidig med at Datoen sættes en Dag frem.

6) Den Zonekorrektion, der til enhver Tid skal benyttes, maa paa tydelig Maade være vist ved Skibets Ure, enten ved en Seddel, hvorpaa den benyttede Zones Nummer er skrevet, eller paa anden tydelig Maade.

7) Al Indførelse af Tid i Journalerne skal ske efter Skibsurenes Visning og ufravigelig være efterfulgt af Zonekorrektionen. I Skibsjournalen skal Zonekorrektionen hver Time indføres i den dertil indrettede Rubrik. Paa de Dage, hvor Zonekorrektionen ændres, indføres den eventuelt overskydende Time i den ledige Rubrik efter Kl. 12.

8) I alle officielle Skrivelser, Rapporter, Radiotelegrammer og almindelige Telegrammer, hvor Tid angives, benyttes ligeledes Skibsurets Tidsangivelse efterfulgt af Zonekorrektionen.

II. Skibe i Havn eller paa et Lands Søterritorium.

Zonetidssystemet benyttes af adskillige Lande til Angivelse af Klokkeslet i Land. Af praktiske Hensyn er Grænserne mellem de forskellige Zoner paa Land imidlertid reguleret overensstemmende med Landenes Grænser, saa at de ikke som paa Søen nøjagtigt følger en bestemt Meridian. En Zonegrænse paa Søen vil derfor, naar den nærmer sig Land, som Regel følge Søterritorialgrænsen, indtil den møder den tilsvarende Zonegrænse paa Land.

Nogle Lande har kun delvis antaget Zonesystemet, idet de angiver Tiden efter Klokkeslettet paa en Meridian, der danner Grænsen mellem to Zoner, saa at Klokkesletforskellen fra Greenwich bliver et vist Antal Timer plus en halv Time, og andre Lande har slet ikke antaget det, idet Klokkeslettet angives efter en eller anden Meridian, i Reglen den, der gaar gennem vedkommende Lands Hovedobservatorium.

I nogle Lande anvendes en Del af Aaret Sommertid, det vil sige, at der i denne Del af Aaret benyttes et Klokkeslet, der svarer til en østligere liggende Zone, i Reglen den, der ligger en Time øst for den, der benyttes den øvrige Del af Aaret.

Af praktiske Hensyn skal Skibe, der ligger i Havn, eller som i længere Tid opholder sig paa et Lands Søterritorium, stille Skibsurene i Overensstemmelse med den i Land benyttede officielle Tid, og ved Tidsangivelsen benyttes ligeledes her Skibsurets Visning, og man gaar frem fuldstændig efter de samme Regler, som angivet for Skibe i rum Sø, kun bliver det Tal, der følger efter alle Tidsangivelser, ikke altid Zonekorrektionen, men skal altid være det Antal Timer, Minutter og Sekunder, der med Fortegn anvendt paa de opgivne Klokkeslet giver de tilsvarende Klokkeslet i Greenwich.

S. Brorsen.

II. Skibe i Havn eller paa et Lands Søterritorium.

Skibetsurernes brug og afregning i Land. Al praktisk Havn og Søterritorium er indrettet til at modtage Skibe, og det er derfor nødvendigt, at Skibetsurernes brug og afregning i Land er den samme som den brug og afregning, der gælder for Skibe i rum Sø. Dette betyder, at Skibetsurernes brug og afregning i Land er den samme som den brug og afregning, der gælder for Skibe i rum Sø, kun bliver det Tal, der følger efter alle Tidsangivelser, ikke altid Zonekorrektionen, men skal altid være det Antal Timer, Minutter og Sekunder, der med Fortegn anvendt paa de opgivne Klokkeslet giver de tilsvarende Klokkeslet i Greenwich.

MARINEMINISTERIFT.

København, den 18de Maj 1928.

Kundgørelse for Søværnet.**1. Lov**
om

Sønæring af 28de Februar 1916,
saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 201 af
1. April 1919, Lov Nr. 74 af 31te Marts 1928
og Lov Nr. 88 af 15de Marts 1939.

(Ministeriet for Industri, Handel og Søfart).

1ste Kapitel.

Om Adgang til Sønæring.

§ 1.

Personer, der ikke er fyldt 14 Aar, maa ikke gøre Tjeneste paa dansk Skib. Personer, der ikke er fyldt 18 Aar, maa ikke gøre Tjeneste som Fyrbødere eller Kullempere.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart kan ved dertil sigtende Regler foreskrive, at Adgangen til Sønæring paa dansk Skib betinges af, at vedkommende ved Lægeundersøgelse findes skikket til den paagældende Tjeneste.

§ 2.

Paa ethvert dansk Skib eller Fartøj skal der være en Fører.

I Skibe, der anvendes udenfor Kystfart, og i Skibe af over 20 Tons i denne Fart, skal Føreren have fornødent Sønæringsbevis, jfr. §§ 6—8, og § 9, næstsidste Stykke.

Paa dansk Fartøj af ikke over 20 Tons i Kystfart skal der, naar Fartøjet benyttes til Befordring af Passagerer, som Fører være ansat en ædruelig og paalidelig Mand, der er fyldt 18 Aar, og som efter herom af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsatte Regler godtgør at besidde fornødent Kendskab til Styling af Fartøjer og derhos har be-
staaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fast-
sat Synsprøve.

Paa Lægtene af over 200 Tons udenfor Kystfart skal der som Fører være ansat en Mand, der har Bevis som Kyst-
skipper, jfr. § 6.

§ 3.

Paa dansk Sejlskib af over 400 Tons i Fart paa frem-
mede Verdensdele og paa dansk Damp- eller Motorskib af
over 300 Tons udenfor den indskrænkede Fart skal der for-
uden Føreren være ansat i det mindste to Styrmand med
fornødent Sønæringsbevis, jfr. § 9.

Paa andre danske Skibe udenfor den indskrænkede Fart
og paa dansk Damp- eller Motorskib af over 100 Tons i denne
Fart eller i Kystfart skal der foruden Føreren være ansat i
det mindste een Styrmand med Styrmandsbevis; dog kan der
paa Sejlskib af ikke over 100 Tons i Fart paa Nordsøen og
Færøerne som Styrmand være ansat en Mand, der har Bevis
som Sætteskipper.

§ 4.

Paa dansk Sejlskib med Hjælpemotor af over 120, men
ikke over 250 H.K., skal der være ansat en Motorpasser, jfr.
§ 10; dog kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart under
særlige Omstændigheder gøre Undtagelse fra denne Bestem-
melse. For Sejlskibe med Hjælpemotor af over 250 H.K.
fastsætter Ministeren de fornødne Bestemmelser angaaende
Maskinbetjeningen.

Paa dansk Motorskib med Motor af over 80, men ikke
over 200 H.K., skal der være ansat en Motorpasser.

Paa dansk Motorskib med Motor af over 200, men ikke
over 500 H.K., skal der være ansat: i Fart Øst for Linien
Lindesnæs- Texel, dog for Østersøens Vedkommende ikke nord-
ligere end den 58de Breddegrad, en Maskinmester af 2den

Klasse, jfr. § 13, og i den øvrige indskrænkede Fart desuden en Motorpasser; udenfor den indskrænkede Fart to Maskinmestre af 2den Klasse.

For dansk Motorskib med Motor af over 500 H.K. gælder med Hensyn til Maskinbetjeningen de samme Regler som for Dampskibe. Det kan ved kgl. Anordning fastsættes, at 1ste Maskinmester i Motorskib med Motor af over 1000 H.K. yderligere skal have bestaaet den udvidede Maskinisteksamen eller aflagt Prøve i et eller flere af de til denne hørende Fag.

Dersom Motorfartøjer, hvis Motor ikke har over 80 H.K., benyttes til Befordring af Passagerer, udkræves dog, at der foruden Føreren til at forestaa Motorens Betjening er ansat en ædruelig og paalidelig Mand, der er fyldt 18 Aar og enten har bestaaet den i Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister omhandlede Motorpasserprøve eller ved Bevis fra en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart godkendt sagkyndig godtgør at besidde den fornødne faglige Duelighed i Betjening af den paagældende Motortype. Naar saadanne Motorfartøjer udelukkende anvendes indenfor dansk Søterritorium og Fartøjets Indretning muliggør, at Motoren paa tilfredsstillende Maade kan betjenes af Føreren, kan Kravet om særskilt Motorbetjening, frafalder under saadanne Vilkaar, som af Ministeren for Industri, Handel og Søfart findes betryggende.

§ 5.

Paa dansk Dampskib med Maskine af ikke over 200 H.K. samt paa ikke selvbevægende Uddybningsmaskiner, Sandgravere, Dampkraner og lignende Dampfartøjer skal der være ansat en Maskinpasser, jfr. § 11.

Paa dansk Dampskib med Maskine af over 200, men ikke over 500 H.K., skal der være ansat: i Fart Øst for Linien Lindesnæs- Texel, dog for Østersøens Vedkommende ikke nordligere end den 58de Breddegrad, en Maskinmester af 2den Klasse, jfr. § 13, og i den øvrige indskrænkede Fart desuden en Undermester, jfr. § 12, eller en Maskinpasser. Naar saadanne Dampskibe gaar i Fart udenfor den indskrænkede Fart, skal der være ansat to Maskinmestre af 2den Klasse.

Paa dansk Dampskib med Maskine af over 500 H.K. skal der være ansat en Maskinmester af 1ste Klasse, jfr. § 14, og en af 2den Klasse, og desuden

- a. i Fart paa Azorerne, Madeira, de canariske Øer og Staten Marokkos Atlanterhavskyst eller i Middelhavet Vest for Meridianen paa 16° Ø. Lgd.: saafremt Maskinens H.K. er over 700, men ikke over 800, en Maskinassistent, der har bestaaet den i Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister omhandlede almindelige Maskinisteksamen, og, saafremt Maskinens H.K. er over 800, en Maskinmester af 2den Klasse.
- b. i Fart i Middelhavet Øst for Meridianen paa 16° Ø. Lgd.: saafremt Maskinens H.K. ikke er over 800, en Undermester og, saafremt Maskinens H.K. er over 800, en Maskinmester af 2den Klasse.

Naar dansk Dampskib med Maskine af over 500 H.K. i øvrigt gaar i Fart paa fremmede Verdensdele, skal der være ansat en Maskinmester af 1ste Klasse og en af 2den Klasse og desuden, saafremt Maskinens H.K. ikke er over 800, en Undermester og, saafremt Maskinens H.K. overstiger denne Grænse, en Maskinmester af 2den Klasse.

Fra disse Regler kan der kun gives Dispensation, naar særlige Omstændigheder taler derfor.

§ 6.

Til Erhvervelse af Bevis som Kystskipper kræves:

- a. at vedkommende efter det fyldte 15de Aar i mindst 2 Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste, deraf mindst 1 Aar i søgaaende Sejlskib;
- b. at han derefter har bestaaet Kystskipperprøven;
- c. at han er i Besiddelse af Indfødsret,
- d. at han er fyldt 23 Aar;
- e. at han ikke i de sidste 5 Aar har været idømt eller har udstaaet Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Handelsministeren kan dog under særlige Omstændigheder tilstaa Afvigelse herfra;

f. at han har bestaaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsat Synsprøve.

Beviset giver Ret til at være Fører af dansk Skib af ikke over 100 Tons i Kystfart samt til at være Fører af Lægter ogsaa udenfor denne Fart.

Hvis Skibet benytter Motor til Fremdrivning, skal Føreren ved Bevis fra en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart godkendt sagkyndig yderligere godtgøre, at han besidder den fornødne faglige Duelighed i Pasning af Motorer.

§ 7.

Til Erhvervelse af Bevis som Sætteskipper kræves:

- a. at vedkommende efter det fyldte 15de Aar i mindst 3 Aar eller efter det fyldte 17de Aar i mindst 2 Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste, deraf mindst 1 Aar som Kystskipper eller i søgaaende Sejlskib, hvoraf da mindst 6 Maaneder som Matros;
- b. at han har bestaaet den i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede Sætteskipperprøve;
- c. at han er i Besiddelse af Indfødsret;
- d. at han er fyldt 23 Aar;
- e. at han ikke i de sidste 5 Aar har været idømt eller har udstaaet Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Handelsministeren kan dog under særlige Omstændigheder tilstaa Afgivelse herfra;
- f. at han har bestaaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsat Synsprøve.

Beviset giver Ret til at være Fører af dansk Skib af ikke over 100 Tons i indskrænket Fart.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart kan meddele den, der har Bevis som Sætteskipper og i mindst 5 Aar har ført Skib af over 20 Tons i fast Rute i den indenrigske Fart, Tilladelse til i lignende Fart at gøre Tjeneste som Styrmand eller, naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor, som Fører af et Skib af over 100, men ikke over 150 Tons.

§ 8.

Til Erhvervelse af Bevis som Skibsfører kræves:

- a. at vedkommende efter bestaaet Styrmandseksamen har faret til Søs mindst 2 Aar som Styrmand eller Sætteskipper, dog mindst 1 Aar som første eller eneste Styrmand i søgaaende Skib udenfor indskrænket Fart eller paa Damp- eller Motorskib af over 100 Tons i denne Fart eller i Kystfart; Tjeneste som 2den Styrmand i Udvandrerkskib i Fart paa fremmede Verdensdele regnes i saa Henseende lige med Tjeneste som 1ste Styrmand i søgaaende Skib udenfor indskrænket Fart;
- b. at han har bestaaet Skibsførereksamen;
- c. at han er i Besiddelse af Indfødsret;
- d. at han er fyldt 25 Aar;
- e. at han er uberygtet;
- f. at han har bestaaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsat Synsprøve.

Beviset giver Ret til at være Fører af dansk Skib af hvilken som helst Størrelse i hvilken som helst Fart.

En Officer af Søværnet, der har bestaaet Afgangsprøven ved Kadetskolen og har faret til Søs som Officer i mindst 4 Aar, har Ret til at erhverve Bevis som Fører af dansk Damp- eller Motorskib. Samme Ret har en Officer af Søværnet, der har bestaaet den nævnte Afgangsprøve og har faret til Søs i mindst 2 Aar som Officer samt i mindst 1 Aar som 1ste eller eneste Styrmand i dansk Damp- eller Motorskib i Kofardifart udenfor den indskrænkede Fart.

§ 9.

Til Erhvervelse af Bevis som Styrmand kræves:

- a. at vedkommende efter det fyldte 15de Aar efter nærmere ved kgl. Anordning fastsatte Regler har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i mindst 4 Aar, hvoraf mindst 2 Aar i søgaaende Sejlskibe;
- b. at han derefter har bestaaet den i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede Styrmandseksamen;
- c. at han er uberygtet;

d. at han har bestaaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsat Synsprøve.

Beviset giver Ret til at være Styrmand paa dansk Skib af hvilken som helst Størrelse i hvilken som helst Fart; dog skal 1ste Styrmand i dansk Udvandrererskib i Fart paa fremmede Verdensdele have erhvervet Bevis som Skibsfører.

Den, der har Bevis som Styrmand, og som opfylder Betingelserne i § 8 under Litra a og c—f er derhos berettiget til at være Fører af dansk Skib af ikke over 400 Tons i Fart paa Nord- og Østersøen, Færøerne, Island og Norge samt til at være Fører af dansk Sejlskib af den nævnte Størrelse i hvilken som helst Fart. Paategning herom tilføres Styrmandsbeviset af vedkommende Magistrat eller Politimester.

En Officer af Søværnet, der har bestaaet Afgangsprøven ved Kadetskolen og har faret til Søs som Officer i mindst 2 Aar, har Ret til at erhverve Bevis som Styrmand i dansk Damp- eller Motorskib.

§ 10.

Til Erhvervelse af Bevis som Motorpasser kræves:

- a. at vedkommende har bestaaet den i Lov Nr. 116 af 12te April 1911 om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m. omhandlede Motorpasserprøve;
- b. at han har arbejdet mindst 2 Aar paa et Smede- eller Maskinværksted samt i mindst 3 Maaneder har deltaget i Betjeningen af en Motor eller ved Bevis fra Indehaveren af et godkendt Maskinværksted, som forfærdiger Motorer (jfr. § 8 i Lov Nr. 116 af 12te April 1911 om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m.), godtgør, at han besidder fornødent Kendskab til Motorbetjening;
- c. at han har forrettet Tjeneste som Fyrbøder eller Medhjælper ved Maskinen i søgaaende Damp- eller Motorskib i Fart i mindst 1 Aar;
- d. at han er fyldt 18 Aar;
- e. at han ikke i de sidste 5 Aar har været idømt eller har udstaaet Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Handelsministeren kan

dog under særlige Omstændigheder tilstaa Afgivelse herfra.

Beviset giver i Overensstemmelse med de i § 4 givne Regler Ret til at være 2den Maskinmester eller Motorpasser i danske Motorskibe og Sejlskibe med Hjælpemotor.

§ 11.

Til Erhvervelse af Bevis som Maskinpasser kræves:

- a. at vedkommende har bestaaet den i Lov Nr. 116 af 12te April 1911 om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m. omhandlede Maskinpasserprøve;
- b. at han har forrettet Tjeneste ved Maskinen i søgaaende Dampskib i Fart i mindst 2 Aar, deraf mindst 6 Maaneder som Fyrbøder og mindst 12 Maaneder som Medhjælper eller Overfyrbøder ved Maskiner af over 100 H.K.;
- c. at han ikke i de sidste 5 Aar har været idømt eller har udstaaet Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Handelsministeren kan dog under særlige Omstændigheder tilstaa Afgivelse herfra.

Beviset giver i Overensstemmelse med de i § 5 givne Regler Ret til at være 2den Maskinmester eller Maskinpasser i danske Dampskibe og ikke selvbevægende Dampfartøjer.

§ 12.

Til Erhvervelse af Bevis som Undermester kræves:

- a. at vedkommende har bestaaet den i Lov Nr. 116 af 12te April 1911 om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m. omhandlede almindelige Maskinisteksamen;
- b. at han *enten* har faret i mindst 6 Maaneder som Maskinpasser *eller* har forrettet Maskintjeneste i søgaaende Damp- eller Motorskib i Fart i mindst 15 Maaneder, hvoraf mindst 3 Maaneders Fyrbødertjeneste i Dampskib, mindst 6 Maaneders Medhjælpertjeneste ved Dampmaskiner og ialt mindst 9 Maaneders Medhjælpertjeneste ved Maskiner eller Motorer af over 100 H.K.;
- c. at han er uberygtet.

Beviset giver i Overensstemmelse med de i § 5, 2det og

3die Stykke, givne Regler Ret til at være 2den eller 3die Maskinmester i danske Dampskibe.

§ 13.

Til Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 2den Klasse kræves:

- a. at vedkommende har bestaaet den i Lov Nr. 116 af 12te April 1911 om Eksaminer for Skibsmaskinister m. m. omhandlede almindelige Maskinisteksamen samt den i samme Lov omhandlede Haandværksprøve;
- b. at han *enten* har faret mindst 12 Maaneder som Maskinpasser *eller* mindst 6 Maaneder som Undermester *eller* har forrettet Maskintjeneste i søgaaende Damp- eller Motorskib i Fart i mindst 24 Maaneder, hvoraf mindst 3 Maaneders Fyrbødertjeneste i Dampskib, mindst 9 Maaneders Medhjælpertjeneste ved Dampmaskiner og i alt mindst 18 Maaneders Medhjælpertjeneste ved Maskiner eller Motorer af over 100 H.K.;
- c. at han er uberygtet.

Beviset giver i Overensstemmelse med de i § 5, 2det og 3die Stykke, givne Regler Ret til at være 1ste, 2den eller 3die Maskinmester i danske Dampskibe.

§ 14.

Til Erhvervelse af Bevis som Maskinmester af 1ste Klasse kræves:

- a. at vedkommende, efter at have erhvervet Bevis som Maskinmester af 2den Klasse, *enten* har faret i mindst 12 Maaneder som 1ste eller 2den Maskinmester under saadanne Forhold, hvor der udkræves Bevis som Maskinmester af 2den Klasse, *eller* som 3die Maskinmester i Fart paa fremmede Verdensdele *eller* i tilsvarende Fart med fremmede Skibe;
- b. at han er fyldt 25 Aar;
- c. at han er uberygtet.

Beviset giver Ret til at være Maskinmester paa dansk Skib af hvilken som helst Størrelse i hvilken som helst Fart, jfr. dog § 4, næstsidste Stykke. For at være 1ste Maskin-

mester paa Udvandreraskib i Fart paa fremmede Verdensdele udkræves dog yderligere, at vedkommende har bestaaet den i Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister omhandlede udvidede Maskinisteksamen. Fra denne Bestemmelse kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart under særlige Omstændigheder gøre Undtagelse.

2det Kapitel.

Om Fiskerfart m. m.

§ 15.

De i 1ste Kapitel indeholdte Bestemmelser angaaende Dæksbefalingsmænd med Søneringsbevis som omhandlet i §§ 6—9 finder ikke Anvendelse paa danske Skibe paa Fiskeri, jfr. dog § 18.

§ 16.

Dansk Fiskerfartøj af over 20, men ikke over 50 Tons, der anvendes i Nord- og Østersøen, ved Orkneyøerne, Shetlandsøerne, Færøerne eller paa Færø Banke, skal have en Fører med Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse. Hvis Fartøjet benytter Motor til Fremdrivning, skal Føreren ved Bevis fra en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart godkendt sagkyndig yderligere godtgøre, at han besidder den fornødne faglige Duelighed i Pasning af Motorer.

Hvis Fartøjet har en Besætning, Føreren iberegnet, af 8 Mand eller derover, skal det tillige have en Bedstemand (Styrmand) med Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse. Ministeren for Industri, Handel og Søfart kan under særlige Omstændigheder gøre Undtagelse herfra.

Til Erhvervelse af Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse kræves:

- a. at vedkommende efter det fyldte 15de Aar i mindst 2 Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i Fiskefartøj, hvoraf mindst 1 Aar i Sejlfiskerfartøj af over 7 Tons;
- b. at han derefter har bestaaet Kystskipperprøven;
- c. at han er i Besiddelse af Indfødsret;
- d. at han er fyldt 23 Aar;

- e. at han ikke i de sidste 5 Aar har været idømt eller har udstaaet Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Handelsministeren kan dog under særlige Omstændigheder tilstaa Afgivelse herfra;
- f. at han har bestaaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsat Synsprøve.

§ 17.

Dansk Sejlfiskerfartøj af over 50 Tons i Fart paa de i § 16 nævnte Farvande samt ethvert dansk Sejlfiskerfartøj i Fart paa Atlanterhavet Nord for 35° N. Bred. og Øst for Meridianen paa 30° V. Lgd. saavel som i den tilgrænsende Del af Ishavet skal have en Fører med Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse og en Bedstemand (Styrmand) med Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse.

Til Erhvervelse af Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse kræves:

- a. at vedkommende efter det fyldte 15de Aar i mindst 3 Aar eller efter det fyldte 17de Aar i mindst 2 Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i Fiskerfartøj, deraf mindst 1 Aar i Sejlfiskerfartøj af over 15 Tons, hvoraf mindst 6 Maaneder enten i Fart udenfor Nord- og Østersøen eller som Fører i Nord- og Østersøen;
- b. at han har bestaaet den i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede Sætteskipperprøve;
- c. at han er i Besiddelse af Indfødsret;
- d. at han er fyldt 23 Aar;
- e. at han ikke i de sidste 5 Aar har været idømt eller har udstaaet Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Handelsministeren kan dog under særlige Omstændigheder tilstaa Afgivelse herfra;
- f. at han har bestaaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsat Synsprøve.

§ 18.

For dansk Fiskerfartøj i Fart udenfor de i §§ 16 og 17 nævnte Farvande og for ethvert dansk Damp- eller Motorfiskerfartøj af over 50 Tons gælder med den nedenfor anførte Undtagelse de i § 2, 2det Stykke, og § 3 fastsatte almindelige Bestemmelser, dog at Lempelser under betryggende Vilkaar kan fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

Den, der har Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse, og som er fyldt 25 Aar samt har bestaaet den i Lov om Navigationsundervisningen omhandlede udvidede Fiskeskipperprøve, har Ret til at være Fører af dansk Fiskerfartøj af enhver Størrelse i Fart paa Atlanterhavet Nord for 35^o N. Brd. saavel som i Fart paa Ishavet. Paategning herom tilføres Beviset af vedkommende Magistrat eller Politimester.

Naar Omstændighederne taler derfor, kan Ministeren fastsætte Regler, hvorefter det under betryggende Vilkaar kan tilstedes, at danske Fiskerfartøjer af ikke over 250 Tons, uanset Bestemmelserne i de fornævnte § 2, andet Stykke, og § 3, for bestemte Rejser eller bestemte Tidsrum kan benyttes til Fragtfart indenfor de i § 16 nævnte Farvande.

§ 19.

Paa dansk Damp- eller Motorfartøj paa Fiskeri kan Maskinen (Motoren) betjenes ved henholdsvis Maskinpassere og Motorpassere med bestaaet Haandværksprøve som omhandlet i Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister, for saa vidt Maskinens H.K. ikke er over 500; uden særlig dertil meddelt Tilladelse af Ministeren for Industri, Handel og Søfart kan dog ingen Maskin- eller Motorpasser gøre Tjeneste som 1ste Maskinmester i saadant Skib, forinden han i mindst 12 Maaneder har faret som Maskin- eller Motorpasser. I øvrigt skal dansk Damp- eller Motorskib paa Fiskeri være undergivet de i §§ 4 og 5 givne Regler, dog at Lempelser under betryggende Vilkaar kan fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

3die Kapitel.

Om Lystsejlad s.

§ 20.

Paa dansk Lystfartøj af over 20, men ikke over 100 Tons eller, uanset Tonnagen, af over 14, men ikke over 27 m's Vandlinielængde i Fart indenfor Skagen skal Føreren have Bevis som Kystskipper eller som Lystsejler, jfr. dog nærværende Paragrafs 3die Stykke.

Hvis saadant Lystfartøj gaar i Fart paa Nordsøen og Kanalen indtil Linien fra Start Point (England) til Cap de la Hague (Frankrig), skal Føreren have Bevis som Kystskipper.

Den, der har bestaaet Afgangsprøven ved Kadetskolen saavel i Land som om Bord, har Ret til at føre dansk Lystfartøj af ovennævnte Størrelse i den i nærværende Paragraf omhandlede Fart.

Til Erhvervelse af Bevis som Lystsejler kræves:

- a. at vedkommende efter sit 20de Aar har bestaaet Kystskipperprøven;
- b. at han i 2 Aar har været Ejer af dansk Lystfartøj eller aktivt Medlem af en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart anerkendt Motorbaads- eller Sejklub;
- c. at han er fyldt 23 Aar;
- d. at han har bestaaet en af Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsat Synsprøve.

De nærmere Regler angaaende Udstedelsen af Bevis som Lystsejler fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

Ved Regler, der fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, kan det bestemmes, at Retten til at føre Lystfartøj af ringere Størrelse eller Vandlinielængde end omhandlet i denne Paragrafs 1ste Stykke betinges af, at vedkommende godtgør at have normal Synsevne og at besidde fornødent Kendskab til de internationale Søvejsregler.

§ 21.

For dansk Lystfartøj af over 20 Tons eller, uanset Tonnagen, af over 14 m's Vandlinielængde ud over den i § 20

nævnte Fart og for dansk Lystfartøj af over 100 Tons eller, uanset Tonnagen, af over 27 m's Vandlinielængde i den i § 20 nævnte Fart gælder de i §§ 2 og 3 fastsatte almindelige sønæringsretlige Bestemmelser.

§ 22.

Dansk Damp- eller Motorfartøj i Lystsejlad skal med Hensyn til Betjening af Maskinen (Motoren) være undergivet de i §§ 4 og 5 givne Regler; dog kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart under særlige Omstændigheder gøre Undtagelser herfra.

4de Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 23.

De i §§ 6—14 og §§ 16 og 17 ommeldte Beviser kan ikke nægtes den, der er i Besiddelse af de lovbefalede Egen-skaber og har opfyldt de foreskrevne Betingelser.

Beviserne, der affattes efter de af Ministeren for Industri, Handel og Søfart givne Forskrifter, udstedes i Købstæderne af Magistraten og paa Landet af Politimesteren. Bevis som Skibsfører, Sætteskipper og Fiskeskipper af 1ste Klasse tages paa det Sted, hvor den paagældende er bosiddende, eller, saafremt han intetsteds har Bopæl, paa det Sted, hvor den paagældende eller, naar han er udenfor Riget, hans Fuldmægtig opholder sig paa den Tid, da han fremsætter Begæring derom; Beviserne udfærdiges paa ustempet Papir mod Betaling af en Kendelse til Kommunen af 30 Kr. for Bevis som Skibsfører og af 10 Kr. for Bevis som Sætteskipper eller Fiskeskipper af 1ste Klasse. Bevis som Kystskipper, Fiskeskipper af 2den Klasse, Styrmand, Maskinmester, Undermester, Maskinpasser og Motorpasser udfærdiges paa ustempet Papir uden Betaling og kan tages paa det Sted, hvor den paagældende eller, naar han er udenfor Riget, hans Fuldmægtig opholder sig paa den Tid, da han fremsætter Begæring derom. Den, der erhverver Sønæringsbevis af højere Grad, tilbageleverer samtidig det eller de tidligere erhvervede

Sønæringsbeviser af lavere Grad til vedkommende Magistrat eller Politimester.

Klage over en af vedkommende Magistrat eller Politimester angaaende Bevisernes Meddelelse tagen Beslutning rettes til Ministeren for Industri, Handel og Søfart, hvis Afgørelse heraf kan indbringes for Domstolene. Sagerne behandles i København ved Sø- og Handelsretten, udenfor København ved Søretten.

Ved kgl. Anordning fastsættes saadanne Lempelser angaaende Erhvervelsen af de i §§ 10—14 omhandlede Sønæringsbeviser, som findes at burde tilstaa Maskinpersonel af Søværnet og værnepligtige Maskinister under Hensyntagen til den i Søværnet erhvervede Uddannelse.

Maskinister, der har gjort Tjeneste som Reserveunderofficerer i Søværnets Maskinkorps, erholder en ved kgl. Anordning fastsat Nedsættelse af den i §§ 12 og 13 fastsatte Tjenestetid for Erhvervelsen af Bevis som Undermester eller Maskinmester af 2den Klasse.

§ 24.

Den, der har Bevis som Skibsfører, anses som tillige at have Bevis som Styrmand, og den, der har sidstnævnte Bevis, som tillige at have Bevis som Sætteskipper, naar han opfylder Betingelserne i § 7, Ltr. c og d.

Den, der har Bevis som Sætteskipper eller Kystskipper, anses som tillige at have Bevis som Fiskeskipper henholdsvis af 1ste eller 2den Klasse.

Den, der har Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse, anses som tillige at have Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse.

Den, der har Bevis som Maskinmester af 1ste Klasse, anses som tillige at have Bevis som Maskinmester af 2den Klasse, og den, der har sidstnævnte Bevis, som tillige at have Bevis som Undermester.

Den, der har Bevis som Undermester, anses som tillige at have Bevis som Maskinpasser og som Motorpasser.

Naar der paa dansk Skib ansættes nogen Styrmand (Bedstemand) eller Maskinmester (Motorpasser, Maskinpasser) udover det i denne Lov fastsatte Antal, skal den paagældende

være i Besiddelse af Sønæringsbevis af mindst samme Grad som anordnet for den laveste af de for Skibet ved Loven foreskrevne Stillinger henholdsvis for Styrmand og Maskinister. Fra denne Bestemmelse kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart gøre Undtagelse saavel i Almindelighed som i enkelte Tilfælde.

§ 25.

Et Sønæringsbevis kan fratages Indehaveren i saadanne Tilfælde, hvor det af Hensyn til det almene Vel efter Indehaverens sjælelige eller legemlige Tilstand maa anses uforvarligt vedblivende at lade den paagældende udøve den ham ved Sønæringsbeviset tillagte Ret. Foreløbig Afgørelse i saa Henseende træffes af Overøvrigheden, hvem det derefter paa hviler uopholdelig at gøre Indberetning til Ministeren for Industri, Handel og Søfart, der da indtil videre tager Beviset i Forvaring og træffer Bestemmelse i Sagen. Den paagældende kan til enhver Tid ved Indstævning af Ministeren for Industri, Handel og Søfart bringe Spørgsmaalet for Domstolene til endelig Afgørelse. Hvis den paagældende ved at bringe Spørgsmaalet for Retten har mistet sit Sønæringsbevis ved Dom, vil Spørgsmaalet af ham kunne indbringes for Domstolene til fornyet Paakendelse, naar der maatte fremkomme saadanne Oplysninger, der gør det antageligt, at de Forhold, som gav Anledning til Dommen, ikke længere er til Stede. Sagerne behandles i København ved Sø- og Handelsretten, udenfor København ved Sørretten.

Sønæringsbevis forbyrdes, naar Indehaveren ikke længere fyldestgør de for Erhvervelse af Beviset fastsatte Vandsbetingelser. Dog kan Handelsministeren give den paagældende Tilladelse til at gøre Tjeneste i en nærmere angiven lavere Stilling eller endog under ganske særlige Omstændigheder tilbagegive ham hans fulde Sønæringsrettigheder.

Den til Beviserne som Kystskipper, Sætteskipper, Skibsfører, Styrmand og Fiskeskipper knyttede Ret til at være Fører af dansk Skib eller Fartøj bortfalder, naar Indehaveren mister dansk Indfødsret; dog kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart under særlige Omstændigheder gøre Und-

tagelse fra denne Bestemmelse. Opnaar den paagældende paany Indfødsret, skal Retten til at føre Skib dermed anses for generhvervet.

Naar Sønæringsbeviset forbrødes, eller de dertil knyttede Rettigheder fortabes, skal Beviset i Overensstemmelse med de derom i Søloven og Sømandsloven indeholdte Forskrifter snarest tilstilles Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, der træffer de i den Anledning fornødne Foranstaltninger.

§ 26.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart bemyndiges til under særlige Omstændigheder at gøre Undtagelser fra Bestemmelserne i § 6 Litr. a, c og d, § 7 Litr. a, c og d, § 8 Litr. a, c og d, § 9 Litr. a, § 10 Litr. b, c og d, § 11 Litr. b, § 12 Litr. b, § 13 Litr. b, § 14 Litr. a og b, § 16 Litr. a, c og d og § 17 Litr. a, c og d.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart bemyndiges derhos til, for saa vidt angaar Skibe og Fartøjer, der udelukkende gaar i Fart paa Aaer, Kanaler, Indsøer og lignende beskyttede Farvande, eller som udelukkende anvendes i Kystfart, under særlige Omstændigheder at gøre Undtagelse fra Bestemmelserne i §§ 2—5.

Endvidere kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart under særlige Omstændigheder for en enkelt Rejse eller for et bestemt Tidsrum, dog ikke ud over 6 Maaneder, gøre Undtagelse fra de i §§ 6—14 og §§ 16 og 17 opstillede Eksamensbetingelser, naar vedkommende skønnes paa anden Maade at have erhvervet de fornødne Kundskaber. Naar ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan Undtagelse gøres uden den ommeldte Tidsbegrænsning, for saa vidt den paagældende har erhvervet gyldigt udenlandsk Sønæringsbevis og derhos er eller har været i Besiddelse af Indfødsret eller fyldestgør Fordringerne i Næringslov af 29. December 1857 § 2 Nr. 4 og i Lov Nr. 73 af 23. Maj 1873 § 1.

Naar Omstændighederne taler derfor, kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart, saavel i Almindelighed som i enkelte Tilfælde gøre Undtagelser fra Bestemmelserne i §§ 2—5, for saa vidt angaar Skibe, der udelukkende eller dog

for længere Tid anvendes i begrænset Fart udenfor Hjemlandet.

§ 27.

Naar danske Skibe ud- og indklareres eller sættes i Fart, paahviler det vedkommende Myndigheder at paase Overholdelsen af de i denne Lov foreskrevne Regler efter de Anvisninger, som derom gives af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, og i det Omfang, Ministeren nærmere bestemmer.

Overtrædelse af nærværende Lov eller af de i Medfør af Loven udstedte Forskrifter saa og Undladelse af at efterkomme Paabud givet af dertil berettiget Myndighed straffes med Bøder fra 20—500 Kr., for saa vidt ikke Forholdet efter den almindelige Lovgivning medfører højere Straf. Bøderne kan i Gentagelsestilfælde stige til 1000 Kr. Bøderne tilfalder Bombebøssen i København eller anden i Søfartens eller de søfarendes Interesse indstiftet Indretning efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for Industri, Handel og Søfart og afsones i Mangel af Betaling efter de almindelige Regler om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager.

Sagerne, der behandles som Politisager, hører i København under Sø- og Handelsretten, udenfor København under Søretterne.

§ 28.

De Skipperlav, der er anerkendte af Indenrigsministeriet i Medfør af § 13 i Lov om Sønæringen af 19. Februar 1861, ved hvilken i øvrigt Lavstvangen er hævet, vedbliver at bestaa, for saa vidt de har mindst 5 Medlemmer, indtil det af Flertallet af Medlemmerne bliver besluttet, at Lavet skal ophæves, eller Medlemmernes Antal synker under 5. Det staa ethvert Medlem af et Lav frit for at udmelde sig, naar han vil. Naar et Lav skal ophæves, forholdes der paa samme Maade som i Næringsloven af 29. December 1857 § 67 er bestemt.

§ 29.

Det er Ministeren for Industri, Handel og Søfart overladt

i Kongens Navn at meddele Stadfæstelse paa nye Vedtægter saavel for de nu bestaaende Lav som for frivillige Foreninger indenfor Skibsfarten.

§ 30.

1. Ved Kystfart forstaas i denne Lov Farten mellem en Linie dragen fra Lindesnæs til Texel og en Linie dragen fra Kalmar til Memel samt Farten mellem Øerne indenfor den færøske Øgruppe.

2. Ved »indskrænket Fart« forstaas Farten Øst for Linien fra Lindesnæs til Texel.

3. Under »Fart paa fremmede Verdensdele« er Farten paa Kysterne ved Middelhavet og det sorte Hav ikke indbefattet.

4. Ved »Nordsøen« forstaas Farvandet indenfor nedenævnte Grænser:

a. Mod Nord: den 61de Breddegrad.

b. Mod Øst og Syd: Norges Kyst mellem den 61de Breddegrad og Lindesnæs Fyr (Norge); Linien fra Lindesnæs Fyr (Norge) til Hanstholm Fyr (Danmark); Danmarks, Tysklands, Nederlandenes, Belgiens og Frankrigs Kyster indtil Gris Nez Fyr.

c. Mod Vest: en Linie dragen fra Gris Nez Fyr (Frankrig) til det østlige af South Forelands Fyr (England); Englands og Skotlands Østkyst; Linien fra Duncansby Head (Skotland) til Sydspidsen af South Ronaldsha Fyr (Orkneyøerne); Østkysten af Orkneyøerne; Linien fra North Ronaldsha Fyr (Orkneyøerne) til Sumburgh Head Fyr (Shetlandsøerne); Shetlandsøernes Østkyst; North Unst Fyrets Meridian (Shetlandsøerne) indtil den 61de Breddegrad.

5. Ved »Nord- og Østersøen« forstaas Nordsøen og Østersøen samt de mellemliggende Farvande.

6. Ved »dansk Skib eller Fartøj« forstaas et saadant, der opfylder Betingelserne i Sølovens § 1.

7. Ved »Passagerskib« (jfr. § 9) forstaas Damp- eller Motorskib, der befordrer eller er indrettet til at befordre flere end 12 Passagerer.

8. Ved »Sejlskib med Hjælpemotor« forstaas et Skib eller

Fartøj, der til Fremdrivning benytter saavel Motorkraft som Sejl, men dog efter sin Bygning og Rigning paa forsvarlig Maade kan navigeres ved Sejlkraft alene.

9. Ved »Udvandrerfartøj« forstaas et Damp- eller Motorskib, der er indrettet til at befordre over 50 Mellemdækspassagerer mellem dansk Havn og Havn udenfor Europa.

10. Ved »Fiskerifartøj« forstaas et Fartøj, der er forsynet med lovligt Fiskericertifikat, medmindre det i væsentligere Grad benyttes ogsaa til andet Formaal end Fiskeri; nærmere Forskrifter fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

11. Under »Sejlfiskerifartøj« er indbefattet Fiskerifartøj med Hjælpemotor.

12. Ved »Lystfartøj« forstaas et Fartøj, der er forsynet med Lystfartøjscertifikat.

13. Ved »Ton« forstaas Register Ton Brutto.

14. Ved »Vandlinielængde« forstaas Længden af et ubemandet, fuldt udrustet Fartøj, maalt i Vandlinien fra Agterkanten af Agterstævnen til Forkanten af Forstævnen.

15. Ved »Hestekraft« (H.K.) forstaas den indicerede Hestekraft, som de til Fremdrivningen bestemte Maskiner eller Motorer paaregnes at kunne udvikle og vedligeholde i 4 Timer med Skibet lastet til fuld Bæreevne. Ministeren for Industri, Handel og Søfart fastsætter Reglerne for, hvorledes og af hvem Ansættelsen af Hestekraft foretages. Bliver det i særlige Tilfælde nødvendigt at lade afholde Prøvefart med Skibet, bæres Omkostningerne herved af Rederen, saafremt den derefter fastsatte Hestekraft overstiger den af Rederen angivne med mere end 10 pCt., i modsat Fald af Statskassen.

§ 31.

Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892 om Sønæringen m. m., Lov Nr. 75 af 30. Marts 1895, Lov Nr. 22 af 26. Januar 1906 og Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. §§ 8, 9 og 10, 1ste Stykke, jfr. Bekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1911, samt Lovene om Sønæringen af 19. Februar 1861, 11. Februar 1863 og 20. November 1876 forbliver ophævede.

5te Kapitel.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 32.

De forinden Ikrafttrædelsen af Sønæringsloven af 25. Marts 1892 erhvervede Sønæringsbeviser hjemler deres Indehavere samme Ret som hidtil.

Ministeren for Industri, Handel og Søfart bemyndiges til at fastsætte de Vilkaar, hvorunder der kan tilstedes Indehavere af Sønæringsbeviser som de i det foregaaende Stykke omhandlede Adgang til at erhverve lige Ret med Indehaverne af de i nærværende Lov omhandlede Beviser.

De i Henhold til Sønæringsloven af 25. Marts 1892 erhvervede Sønæringsbeviser hjemler deres Indehavere lige Ret med de i nærværende Lov omhandlede Beviser med samme Betegnelse; dog skal den, der er i Besiddelse af Sønæringsbevis som Skibsfører i Henhold til ovennævnte Lov, ikke være berettiget til at føre Udvandrer-skib i Fart paa fremmede Verdensdele, medmindre saadan Ret var ham hjemlet ved Bestemmelserne i Sønæringsloven af 25. Marts 1892. Bevis som Fiskeskipper i Henhold til Sønæringsloven af 25. Marts 1892 anses at svare til Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse i Henhold til nærværende Lov, men hjemler i øvrigt Indehaveren samme Ret som bestemt ved Loven af 1892.

Den, der har Bevis som Styrmand i Henhold til Sønæringsloven af 25. Marts 1892, og som opfylder de i nærværende Lovs § 8 under Litra a og c—f ommeldte Betingelser, har Ret til inden for et Tidsrum af 10 Aar fra den 1. April 1916 at regne at erhverve Bevis som Skibsfører, hvilket Bevis dog ikke hjemler Indehaveren Ret til at føre Udvandrer-skib i Fart paa fremmede Verdensdele, medmindre han opfylder de i nævnte Sønæringslov for Erhvervelse af saadan Ret stillede Betingelser. Efter Udløbet af den nævnte Periode kan han kun erhverve Bevis som Skibsfører efter særlig Tilladelse af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

Lige Ret med den i det foregaaende Stykke af denne Paragraf ommeldte tilkommer den, der paa fyldestgørende Maade godtgør, at han forinden den 1. April 1916 opfyldte

Betingelserne for at erhverve Bevis som Styrmand i Henhold til Sønæringsloven af 25. Marts 1892.

Den, der uden at være i Besiddelse af egentligt Sønæringsbevis paa fyldestgørende Maade godtgør, at han forinden den 1. April 1916 lovligt har gjort Tjeneste som Dæksbefalingsmand, Maskinmester eller ved Pasing af Maskiner (Motorer) under Forhold, hvor der nu udkræves saadant Bevis, kan af Ministeren for Industri, Handel og Søfart erholde Tilladelse til fremdeles at udøve den af ham hidtil drevne Næringsvej i samme Omfang som tidligere.

§ 33.

Den, der i Henhold til Lov om Styrmandseksamen m. m. af 30. Marts 1892 eller til Lov af samme Dato om Eksaminer for Maskinister har bestaaet nogen af efternævnte Eksaminer, nemlig den almindelige Styrmandseksamen, Sætteskipperprøven, Fiskeskipperprøven, den almindelige Maskinisteksamen eller Maskinpasserprøven, skal indtil Udgangen af Aaret 1930 anses at opfylde nærværende Lovs Krav om bestaaet Eksamen henholdsvis i § 9 Litra b, § 7 Litra b, § 17 Litra b, §§ 12 og 13 Litra a, for saa vidt angaar Kravet om bestaaet almindelig Maskinisteksamen, og § 11 Litra a. Efter dette Tidspunkt kan ingen Eksamen efter de fornævnte ældre Love benyttes til Fyldestgørelse af Krav om bestaaet Eksamen som omhandlet i nærværende Lov uden efter særlig Tilladelse af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

§ 34.

Den, der i Henhold til de midlertidige Bestemmelser i Lov om Navigationsundervisningen har erholdt Adgang til og bestaaet nogen af de i nævnte Lov omhandlede Eksaminer uden at være i Besiddelse af den fulde Søfart, som i denne er foreskrevet for Adgang til vedkommende Eksamen, har Ret til at erholde det til Eksamen svarende Sønæringsbevis, uanset den i §§ 6 og 9 foreskrevne Rækkefølge af Betingelserne for Opnaaelsen af dette.

Samme Ret har den, der efter at være udgaaet fra eller

have bestaaet Prøver ved Søværnets Kadetskole har erhvervet Eksamensbevis for Styrmandseksamen eller Skibsførereksamen i Henhold til kongelig Anordning udstedt i Medfør af Lov om Navigationsundervisningen.

2. Kgl. Anordning

(af 31te Marts 1928)

angaaende

den Søfart, der kræves for at opnaa Styrmandsbevis og for at kunne indstilles til Styrmandseksamen.

(Ministeriet for Industri, Handel og Søfart).

§ 1.

Den, der vil erhverve Bevis som Styrmand, skal godtgøre, at han efter det fyldte 15de Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i mindst 4 Aar, hvoraf mindst 2 Aar i søgaaende Sejlskib.

Den, der vil indstilles til Styrmandseksamen, skal godtgøre, at han efter det fyldte 15de Aar har faret til Søs og forrettet Sømandstjeneste i mindst 4 Aar, hvoraf mindst 1½ Aar i søgaaende Sejlskib.

§ 2.

Til den forlangte Fartstid kan alene medregnes Søfart, der er foregaaet med Skib af 20 Tons Brutto eller derover i Fart hovedsagelig over aabent Hav eller langs ubeskyttet Kyst.

Fartstiden skal være effektiv Fartstid. Naar ikke særlige Grunde taler derimod, kan dog Søfarten med et Skib beregnes som det Tidsrum, Udmønstringen udviser, uden Hensyn til den Tid, Skibet maatte have ligget i Havn. Tjene-

ste i Skib under Oplægning eller Ombygning og lign. kan ingensinde medregnes.

Tjeneste ved Til- eller Afrigning af Sejlskib kan, naar saadan Tjeneste finder Sted i umiddelbar Tilslutning til henholdsvis Paa- eller Afmønstring fra Skibet, efter Omstændighederne medtages ved Beregningen af Fartstiden; dog kan der i intet Tilfælde herfor medregnes udover ialt 2 Maaneder i den samlede Fartstid med Sejlskib. Sædvanlig Tjeneste i Fyrskib eller lign. anses ikke som Søfart.

Som Sømandstjeneste anses ordentligvis den egentlige Dækstjeneste, saasom Tjeneste som Dæksdreng, Ungmand, Letmatros, Matros o. s. v. samt for Sejlskibes Vedkommende desuden Tjeneste, der for en væsentlig Del er knyttet til Dækstjenesten, saasom efter Omstændighederne Tjeneste som Kok, Tømmermand og Sejlmager. Lige med Sømandstjeneste i Sejlskib anses Sømandstjeneste i Sejlskib med Hjælpe-maskine.

§ 3.

Mindst 9 Maaneder af Sømandstjenesten i søgaaende Sejlskib skal være Tjeneste som Matros. Som Matrostjeneste anses Tjeneste, ved hvilken den paagældende har været paa-mønstreret under Betegnelsen Matros, Baadsmand eller hvilken-somhelst anden dansk eller udenlandsk Betegnelse, der tilsigter at angive, at Indehaveren forudsættes at kunne udføre ethvert almindeligt forefaldende Arbejde henhørende til Dækstjenesten; efter Omstændighederne kan Tjenesten som Sejlmager eller Tømmermand henregnes til Matrostjeneste. Indtil 5 Maaneder af den forlangte Matrostjeneste skal anses fyldestgjort ved Tjeneste som Letmatros i Sejlskib i oversøisk Fart eller anden Fart, der i saa Henseende findes at kunne sidestilles med den oversøiske Fart.

§ 4.

Tjenestetid som Lærling eller Kadet i søgaaende Skib hørende til Søværnet anses som Sømandstjeneste i Dampskib.

Tjenestetid som Elev i søgaaende Skoleskib anses iøvrigt som Sømandstjeneste i Overensstemmelse med de foranstaaende Bestemmelser og de nærmere Regler, som Ministeren

for Industri, Handel og Søfart derom fastsætter ved Godkendelse af Undervisningsplan for saadant Skib.

§ 5.

Ved »Sejlskib med Hjælpemaskine« forstaaes et Skib eller et Fartøj, der til Fremdrivning benytter saavel Maskinkraft som Sejl, men dog efter sin Bygning og Rigning paa forsvaerlig Maade kan navigeres med Sejlkraft alene.

Alle nærmere Forskrifter angaaende den i § 1 omhandlede Søfart saa og om Rækkevidden af de i denne Anordning iøvrigt indeholdte Regler fastsættes af Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

Kgl. Anordning af 1. September 1927 angaaende den for Adgangen til Styrmandseksamen krævede Søfart sættes herved ud af Kraft.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 2den Juni 1928.

Kundgørelse for Søværnet.

6. Efter at det ved Lov om Statens Tjenestemænd er blevet fastsat, at den første Ansættelse i Tjenestemandsstilling eller Genansættelse i saadan efter Afskedigelse er betinget af tilfredsstillende Helbredsattest, er der paa Foranledning af Finansministeriet udarbejdet efterfølgende Formular til saadan Helbredsattest. Formularen indeholder de Spørgsmaal, der skal forlanges oplyste, inden nogen fremtidig fastansættes i en Tjenestemandsstilling.

Ministeriet har yderligere bestemt, at den paagældende Formular tillige skal anvendes ved Ansættelser i Ikke-Tjenestemandsstillinger under Marineministeriet, hvor der hidtil har været krævet Lægeattest.

Helbredsattesten bør ikke i Opslag eller paa anden Maade forlanges præsteret af alle Ansøgere til en Stilling, men bør — som Betingelse for at opnaa Ansættelse — kun kræves af den af Ansøgerne, der er udset til at opnaa Ansættelse.

Saadan Lægeattest vil være at kræve afgivet ved alle Antagelser i aars- eller maanedslønnede Stillinger, der er forbundne med Pensionsret.

Lægeattest

til Brug ved

den første Ansættelse i Tjenestemandssilling under Staten
eller Genansættelse i saadan efter Afskedigelsen.

-
1. Den undersøgtes fulde Navn: _____
 2. Den undersøgtes Livsstilling: _____
 3. Den undersøgtes Bopæl: _____
 4. Den undersøgtes fyldte Alder: _____
 5. Frembyder den undersøgte Tegn paa nogen Sygdom?
I bekræftende Fald hvilken? _____
 6. Kan der paavises smittefarlig Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved? _____
 7. Er Synet normalt?
I benægtende Fald: Hvor stor er Synsstyrken?
Paa højre Øje: _____
Paa venstre Øje: _____
 8. Er Hørelsen normal? _____
 9. Er der noget abnormt ved Talen? _____
 10. Er der fundet Tegn paa:
Andre organiske Lidelser:
Vansirende eller invaliderende Legemsdefekter?
Smittefarlig eller anden Ulempe foraarsagende Hudsygdom? _____
 11. Indeholder Urinen (ladet under Lægens Kontrol)
Æggehvide eller Sukker: _____
 12. Anser De den undersøgte for at være rask og fuldt arbejdsdygtig?
I benægtende Fald: Hvorfor ikke? _____

Efter den af mig foretagne Under- { anvendes }
søgelse kan den undersøgte efter mit Skøn { ikke anvendes } som

....., den 19.....

.....
Læge.

Hvilken Stilling ansøges der om?

Den undersøgtes i
Lægens Paasyn afgivne Underskrift:

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 7de Juni 1928.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Instruks

for

Kommandanten i Nyboder.

A. Kommandoforhold, Skik og Orden m. m.

§ 1.

Kommandanten er direkte underlagt Marineministeriet. Samtlige Beboere i Nyboder er underlagt ham med Hensyn til, hvad der vedrører Boligerne i Nyboder og Ordenens Overholdelse sammesteds.

Endvidere er det ved Kommandantskabet ansatte Personale underlagt ham med Hensyn til alt, hvad der vedrører dets Tjenesteforhold.

§ 2.

Han har Ansvaret for Ordenens Overholdelse i Nyboder, baade i Husene, i Gaardene og paa Gaderne, og udsteder de i den Anledning nødvendige Bestemmelser for Ordens og Renligheds Overholdelse i Huse og Gaarde og for, hvad der iøvrigt i saa Henseende maatte være at iagttage af Beboerne i Nyboder. Han bestemmer, i hvilken Udstrækning det kan tillades Beboerne at have Slægtninge, Paarørende, Plejebørn

eller andre i Huset, samt om hvorvidt og i hvilken Udstrækning det kan tillades dem at udleje Dele af deres Boliger.

Han skal saa vidt muligt have Indseende med, at Husfreden ikke krænkes, og søge at bilægge private mellem Beboerne opstaaede Tvistigheder, som maatte blive ham forebragt.

§ 3.

Han har Ret til at paalægge de i Nyboder boende, til Søværnet hørende eller ved samme tjenstgørende Personer en Straf af Bøder indtil 40 Kr. for Forseelser mod Ordenen og Husfreden i Nyboder (jvfr. § 2). Forseelser, som han ikke paa denne Maade kan afgøre, henviser han til vedkommende Rettergangschef.

Sager angaaende Forseelser begaaede af andre Beboere i Nyboder end de forannævnte henviser han til Politiet i København gennem den nærmeste Politistation.

For Forstyrrelser af Husfreden kan han i alvorlige Tilfælde opsige vedkommende til Fraflytning af den dem tildelte Bolig.

Han har, forsaavidt angaar Forholdene i Nyboder, den de militære Myndigheder ved Lov om Retsplejen ved Hæren og Søværnet §§ 16, 24—26 og 32, 2det Stykke, (jvfr. Lov om Rettens Pleje af ¹¹/₄ 1916) tillagte Myndighed.

Han har Ret til at raadføre sig med den ved Søetaten ansatte Auditor i alle retslige Forhold vedrørende sin Tjeneste i Nyboder.

§ 4.

Han fører Styrkeliste over alt fast Mandskab, indeholdende Oplysninger om Stilling, Navn og Bopæl m. m. Han fører ligeledes Fortegnelse over samtlige Beboere, deres Hustruer, Børn, Tyende, Logerende m. fl.

§ 5.

Gennem de i Nyboder tjenstgørende Læger holder han sig underrettet om Sundhedstilstanden i Nyboder. Han modtager fra Lægerne Meddelelse, naar Indlæggelse paa Sygehus, Desinficering af Boliger m. m. bør finde Sted, og varetager det i saa Henseende fornødne.

Han varetager de ham i Henhold til »Bestemmelser for Sygepleje og Indlæggelse paa Sygehus m. m.« paahvilende Forretninger.

§ 6.

Han lader udføre de en Husvært paahvilende Pligter vedrørende Udfyldning af Skemaer til Brug for Stat og Kommune.

B. Bygningernes Vedligeholdelse, Boligernes Fordeling m. m.

§ 7.

Han har under Samvirkning med Bygningsinspektøren Bestyrelsen af Bygningsarbejderne i Nyboder, Kadetskolen undtagen.

(Se nærmere herom i »Bestemmelser vedrørende Bygningsarbejderne i Nyboder«).

§ 8.

Han udlejer og opsiges Boligerne i Nyboder efter de af Ministeriet fastsatte Regler.

§ 9.

Han tildeler den i en ny Lejlighed indflyttede en Husbog, hvori Lejerens Husstand indføres, samt en Inventarieliste. Husbogen indeholder Bestemmelser vedrørende Lejeforholdet m. m., og paa Inventarielisten opføres alt Staten tilhørende Inventarium i Lejligheden. Sker der Forandringer i Lejlighedernes Inventarium, indkalder han Inventarielisterne og lader de fornødne Rettelser foretage.

§ 10.

Han sender til Ministeriets Lønningskontor paa Holmen og til Finansministeriets 4de Hovedrevisorat Meddelelse om Indflytning i eller Udflytning af Nyboder samt Tildeling af anden Bolig, naar derved den paagældendes Husleje forandres, for det Personels Vedkommende, der skal lide Afdrag i Lønningen.

§ 11.

Han opkræver i Begyndelsen af hver Maaned Husleje af de Beboere, for hvem Huslejen ikke indeholdes i deres Lønning.

Huslejen indbetales i Nyboders Kasse og indgaar i det maanedlige Pengeregnskab, der bilægges med Oplysninger om Forandringer i Lejeforholdene.

C. Bestyrelse, Udbetaling m. m. af bevilgede Pengemidler.

§ 12.

Han fører Tilsyn med, at de til Nyboders Bestyrelse og Vedligeholdelse paa Finansloven bevilgede Beløb anvendes paa rette Maade. Han attesterer alle Regninger og giver Regnskabsføreren fornøden Bemyndigelse til Afholdelse af de løbende Udgifter.

Han afholder aarlig i Februar Maaned Licitation over Udførsel af Dagrenovationen i Nyboder og afslutter efter indhentet Bemyndigelse af Ministeriet Kontrakt i saa Henseende.

Han foretager Kasseeftersyn hos Regnskabsføreren og gør Indberetning derom til Ministeriet.

§ 13.

Inden Midten af hvert Aars Juni Maaned indsender han til Ministeriet Forslag til Nyboders Budget for det kommende Finansaar.

D. Fremsendelse af Ansøgninger.

§ 14.

Alle Ansøgninger fra Søværnets Personel vedrørende Forhold i Nyboder, fremsender han med Paategning »Anbefales« eller »Anbefales ikke«, i sidste Tilfælde med Angivelse af Grunden til, at Ansøgningen ikke kan anbefales.

Alle Ansøgninger vedrørende Sundhedspleje foranstalter han paategnede af vedkommende Læge og af Chefen for Lægevæsenet.

Ansøgninger om Lønningsforskud giver han, saafremt Ansøgeren bor i Nyboder, Paategning om dennes huslige Forhold, samt om hvad der iøvrigt maatte kunne komme i Betragtning ved Ansøgningens Afgørelse.

E. Kommandantskabets Kontortider. Førelse af Journaler m. m.

§ 15.

Kommandantskabets Kontor er aabent hver Søgnedag fra Kl. 0800 til 1600. Tirsdag og Fredag dog fra Kl. 0800 til 1800. Kassererkontoret fra Kl. 0900 til 1300.

§ 16.

Ved Kommandantskabet skal føres:

1. Protokol over indkommende Tjenesteskriverler.
2. Protokol over udgaaede Tjenesteskriverler.
3. Husprotokoller eller Kartotek, indeholdende detaillerede Oplysninger om Beboerne i hver Lejlighed, Lejeforhold o. l.
4. Flytteprotokol over ledigblivende Lejligheder.
5. Protokol eller Kartotek over Tyende og Logerende samt Beboere, der ikke hører til det faste Mandskab.
6. Styrkeliste over fast Mandskab.
7. Sygemeldingsprotokol over det Personel, for hvilket Syge- og Friskmelding skal foregaa gennem Kommandantskabet.
8. Protokoller over Indlæggelser paa Hospitaler, Klinikker og Sanatorier samt Helbredsanstalter for sindssyge.
9. Protokol over Dødsfald i Nyboder.
10. Inventarieprotokoller over det i hver Lejlighed værende, Staten tilhørende Inventar.
11. Inventarieregnskabsprotokoller over Inventar hørende til de under Kommandantskabet sorterende Lokaler.
12. Husreparationsprotokol over de fra Beboerne modtagne Meldinger om Mangler ved deres Boliger og Reparationer, der ønskes udført.
13. Protokol over de under § 3 omhandlede Retssager.

14. Huslejeprotokol over de Beboere, af hvem der i Henhold til Bestemmelsen i § 11 opkræves Husleje. Naar denne er betalt, indføres den i Protokollen, der danner Grundlaget for det Regnskab, som indsendes til Ministeriet.
15. Legatregnskabsprotokoller.
16. De til Pengeregnskabets Førelse nødvendige Protokoller.

F. Særlige Hverv.

§ 17.

Han beklæder Hvervet som Formand i Søværnets Kassationskommission. Det paahviler ham som saadan at sammenkalde Kommissionen, naar det gøres fornødent. Han leder Kommissionens Møder og paasér, at de gældende Anordninger og Regulativer til Bedømmelse af Mandskabets Tjenstdygtighed nøje følges.

§ 18.

Han er forretningsførende Medlem af den særskilte Bestyrelse for Understøttelsesfonden »2den April 1801«. Han sammenkalder Bestyrelsen til Møde paa Kommandantskabets Kontor den 2den April hvert Aar og foranstalter Legaterne udbetalt ved denne Lejlighed. Han hæver i Forvejen i Marineministeriet de til Udbetalingen nødvendige Penge. Bekendtgørelse om ledige Portioner af Legatet indrykker han i November Maaned i Berlingske Tidende.

Han er forretningsførende Medlem af Bestyrelsen for »Widalins Legat« og »Hans Christian Klingsey's Legat« samt Bestyrer af »Skibstømrer Carl Henrik Neumans Legat«.

Han udbetaler de Legatportioner af »Admiral Edouard Suensons Legat«, der tilfalder Søværnets Personel, og gør Indstilling til Ministeriet om Tildeling af ledige Legatportioner.

2. Bestemmelser

vedrørende

Bygningsarbejderne i Nyboder.

§ 1.

Kommandanten i Nyboder har under Marineministeriet Bestyrelsen af Bygningsarbejderne i Nyboder, Kadetskolen undtagen. Han skal dog indhente Bygningsinspektørens Erklæring om alle større Forandringer og Nyanlæg samt det aarlige Budget, forinden Indsendelse til Ministeriets Afgørelse finder Sted.

§ 2.

Bestyrelsen omfatter alt Bygningsarbejde, saavel Vedligeholdelse og Forbedringer som Nybygning samt Kloak- og Brolægningsarbejde.

§ 3.

Under Iagttagelse af den i det følgende fastsatte Forretningsorden indsender Kommandanten til Ministeriet:

1. Indstilling angaaende Husforbedringer og Vedligeholdelsesarbejder.
2. Forslag til Betingelser for saadanne Arbejder, der er eller bliver af Ministeriet bestemt til at udføres ved Licitation.

§ 4.

Ansøgninger om Husforbedringer fra Beboerne indsendes af disse til Kommandanten i Nyboder, som efter at have undersøgt Ansøgningens Berettigelse forsyner dem, som han billiger, med Anbefaling.

§ 5.

Kommandanten foranstalter hvert Foraar optaget en Fortegnelse i dertil bestemte Bøger over de Vedligeholdelsesarbejder og Brolægningsarbejder (Grusning af Gaarde) samt Træbeskæringsarbejder, hvis Udførelse i Løbet af Sommeren anses for nødvendige.

§ 6.

Kommandanten eller Inspektøren samt Bygningskonduktøren assisteret af Opsynsassistenten eftersér, hvorvidt de ønskede Husforbedringer (§ 4) og Vedligeholdelsesarbejder (§ 5) kan anbefales udført eller ej, samt om der findes andre Arbejder, som af Hensyn til Bygningernes Tilstand og forsvarelige Vedligeholdelse kræves udført. Beboerne underrettes forud om, naar Eftersyn vil blive foretaget.

§ 7.

Efter endt Husbesigtelse foretages en Vurdering af alle Bygningsarbejderne, og paa Grundlag heraf tager Kommandanten efter Samraad med Bygningsinspektøren Bestemmelse om, hvilke Arbejder der bør udføres af de bevilgede Midler, og hvilke der maa udsættes eller afvises, hvorefter Indstilling desangaaende indsendes til Ministeriet.

§ 8.

Beboernes daglige Meldinger om uopsættelige Reparationer indgives til Kommandantskabskontoret. Fortegnelse over disse Reparationer sendes daglig til Bygningskontoret, hvorfra Reparationerne foranstaltes udført. Saafremt en Reparation giver Anledning til uforudsete Arbejder, meddeles dette Kommandantskabet, forinden Arbejdet foretages.

§ 9.

Kommandantskabet holder saadant Regnskab med de til ovennævnte Arbejder bevilgede Midler, at det kan have Ansvar for, at de ikke overskrides.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 30te Juni 1928.

Kundgørelse for Søværnet.

Ministeriet har — efter at Stillingen som Bestyrer af Bornholms og Møens Redningsvæsen er nedlagt — under 16de Juni 1928 fastsat følgende:

Instruks

for

Bestyreren af Redningsvæsenet.

§ 1.

Bestyreren af Redningsvæsenet varetager Administrationen af Redningsvæsenet. Han er i alle Forhold umiddelbart underlagt Marineministeriet, der er øverste Myndighed for Redningsvæsenet og det herunder hørende Personale og Materiel.

§ 2.

Bestyreren fører Tilsyn med Redningsstationerne saavel med Hensyn til disses Personale som til Bygningerne og Materiellet.

Han paaser, at der ved Stationerne stedse forefindes det normerede, tjenstdygtige Mandskab, samt de fornødne Redningsmidler i fuld brugelig Stand, ligesom han har Indseende med, at egnede Transportmidler til Redningsmateriellet stedse kan tilvejebringes med kort Varsel.

Det bør være ham magtpaaliggende at holde sig bekendt med de Forbedringer, der foretages paa Redningsvæsenets Omraade, alt med Henblik paa, at det danske Redningsvæsen stedse kan være paa Højde med Udviklingen.

§ 3.

Naar Bestyreren er tilstede ved en forefaldende Stranding, leder han selv Redningsarbejdet.

§ 4.

Bestyreren antager og afskediger Redningsstationernes Opsynsmænd, efter Ministeriets forud indhentede Bemyndigelse.

§ 5.

Bestyreren antager og afskediger Redningsstationernes Mandskab. Han approberer det af Mandskabet ved hver Station foretagne Valg af en Baadformand.

§ 6.

Bestyreren indsender hvert Aar til Ministeriet en Fortegnelse over Personalet ved samtlige Stationer med Oplysning om vedkommendes Fødsels- og Ansættelsesdato m. v.

§ 7.

Bestyreren paaser, at de foreskrevne Øvelser ved Stationerne udføres efter de gældende Bestemmelser.

§ 8.

Han paaser, at Redningsvæsenets Vejforbindelser holdes i forsvarlig Stand.

§ 9.

Han paaser, at Vagt- og Patrouilletjenesten udføres tilfredsstillende.

§ 10.

Han paaser, bistaaet af Redningsvæsenets Konsulent i Telefonsager, at Redningsvæsenets Telefonforbindelser er i forsvarlig Stand, og at Telefontjenesten er hensigtsmæssigt ordnet, og at den udføres tilfredsstillende.

§ 11.

Han paaser, at et Eksemplar af en trykt Anvisning til skindødes Behandling stedse ved hver Station findes opslaaet paa det Sted, hvor Redningsapparaterne opbevares.

§ 12.

Bestyreren inspicerer saa vidt muligt samtlige Redningsstationer m. v. mindst 2 Gange aarlig for paa Stedet at paase, at alt er i tilbørlig Orden, og for at mulige Mangler kan blive afhjulpne.

Findes der kassabelt Materiel ved Stationerne, skal dette som Regel afleveres til Magasinet for kasseret Gods for at bortsælges ved Auktion. Saafremt Omkostningerne ved Transporten af Godset til nævnte Magasin er uforholdsmæssig store, kan Materiellet undtagelsesvis bortsælges ved Bestyrerens Foranstaltning.

§ 13.

Om alle Redningsforetagender, hvorved der reddes Menneskeliv, samt om særlig vigtige Strandinger sender Bestyreren snarest muligt Indberetning til Ministeriet.

Hvis et strandet Fartøjs Beliggenhed er saaledes, at det frembyder eller kan ventes at ville frembyde Fare, enten for den almindelige Sejlads eller for Sejladsen med Rednings- og Fiskerbaade, skal Bestyreren ufortøvet indberette til Ministeriet om Vragets nøjagtige Plads, Dybdeforholdene, Vragets Ejer eller dennes Repræsentant m. v. Han skal derhos holde Ministeriet underrettet om enhver Forandring i Forholdene ved det paagældende Fartøj eller Vrag (Beliggenhed, Dybdeforhold m. v.).

Endvidere skal Bestyreren være til Raadighed for Ministeriet med Hensyn til Udførelsen af de fornødne Foranstaltninger ved Uskadeliggørelse af Vrag og Vragrester.

§ 14.

Om ethvert Redningsforetagende eller Redningsforsøg indsender Bestyreren en fuldstændig Beretning til Ministeriet.

§ 15.

Om foretagne Kvartalsøvelser ved Stationerne indsender Bestyreren ligeledes Indberetninger til Ministeriet.

§ 16.

Efter Udløbet af hvert Finansaar indsender Bestyreren

til Ministeriet en detailleret Beretning om Redningsvæsenets Virksomhed i det forløbne Finansaar med Oplysning saavel om alle forefaldne Redningsforetagender, Redningsforsøg og Øvelser som om alt andet af almindelig Interesse, der i Løbet af det paagældende Aar maatte være foregaaet ved Redningsvæsenet.

§ 17.

Bestyreren fører den med Bestyrerstillingen følgende Korrespondance. De indkomne Skrivelser forsynes med Løbenumre og indføres i Uddrag i en Protokol samt registreres.

De udgaaende Skrivelser optages, ligeledes med fortløbende Numre, i en Kopibog og registreres.

Samtlige til Redningsvæsenet henhørende Papirer og Bøger opbevares af Bestyreren i et tilbørligt ordnet Arkiv.

§ 18.

Bestyreren administrerer de Midler, der efter Ministeriets nærmere Forholdsordre stilles til Raadighed for Redningsvæsenet. Han rekvirerer efterhaanden de til Udgifternes Bestridelse fornødne Summer hos Marineministeriet og foretager Udbetalinger Redningsvæsenet vedkommende i det Omfang, som af Ministeriet bestemmes. De til Redningsvæsenet bevilgede Beløb skal han forvalte med forsvarlig Sparsommelighed og paase, at alle Krav, Tjenesten kan stille, sker Fyldest, uden at Overskridelse af Bevillingerne finder Sted. Skulde tvingende, uforudsete Forhold foranledige eller sandsynliggøre Overskridelse af de bevilgede Beløb, indberetter han ufortøvet herom til Ministeriet. Til enhver større Udgift, som ikke falder ind under det almindelige, bør Ministeriets Bemyndigelse indhentes.

§ 19.

Bestyreren er underkastet de i Lov af 31te Marts 1926 om Statens Regnskabsvæsen og Revision indeholdte Bestemmelser (jfr. Bekendtgørelserne af 3die Juni 1927 vedrørende Afholdelse af Kasseeftersyn hos Statens Kassebetjente og angaaende Meddelelse af Kvittance paa de af Statens Kassebetjente aflagte Regnskaber).

Han fører en af Ministeriet autoriseret Kassebog samt aflægger og indsender til Ministeriet et maanedligt Penge-regnskab, affattet i den af Ministeriet herfor foreskrevne Form.

Han aflægger og indsender til Ministeriet efter hvert Finansaars Slutning et Oversigtsregnskab, der udviser Udgifterne kontovis, med Angivelse af Besparelser og Overskridelser paa hver enkelt Post.

Han fører en Inventarieregnskabsbog samt aflægger og indsender til Ministeriet efter hvert Finansaars Slutning, paa Grundlag af de enkelte Redningsstationers Inventariefortegnelser, et Inventarieregnskab i den af Ministeriet herfor foreskrevne Form. Det paahviler ham derhos nøje at gennemgaa al Til- og Afgang af Inventar paa de fra Stationerne modtagne Fortegnelser samt med passende Mellemrum kontrollere Tilstedeværelsen af det til enhver Station hørende Materiel.

Han indsender til Ministeriet ved hvert Finansaars Udløb et specificeret Regnskab over Anvendelsen af det ham som Kontorholdsgodtgørelse tillagte Beløb.

§ 20.

Inden Midten af hvert Aars Juni Maaned indsender Bestyreren til Ministeriet motiveret Forslag til Budgettet for det kommende Finansaar vedrørende Redningsvæsenet.

§ 21.

I den midterste Maaned af hvert Kvartal indsender Bestyreren til Ministeriet Fortegnelse over Mandskab, der er afgaaet paa Grund af Alder eller Svagelighed samt Dødsfald blandt tjenstgørende Redningsmænd med fornødne Oplysninger til Fastsættelse af deraf følgende Understøttelser. Endvidere indsendes Fortegnelse over Dødsfald af tidligere understøttede Redningsmænd og Enker efter Redningsmænd.

§ 22.

Kommer nogen af Redningsvæsenets Personale ved Virksomhed i Redningsvæsenets Tjeneste saaledes til Skade, at han mister Arbejdsfærdighed eller tilsætter Livet, skal Bestyreren sende Indberetning ledsaget af Lægeerklæring derom til Ar-

bejderforsikrings-Raadet samt indberette det passerede til Ministeriet.

Paa samme Maade forholdes med Hensyn til Personer, der uden at høre til Redningsmandskabet mister deres Arbejdsfærthed eller tilsætter Livet under Virksomhed i Redningsvæsenets Tjeneste.

§ 23.

Bestyreren skal, i god Tid forinden Tidspunktet for Uddeelingen af de under Redningsvæsenet hørende Legater, til Ministeriet indsende de fornødne Indstillinger, Indberetninger m. v. i Overensstemmelse med de derom fastsatte Bestemmelser.

§ 24.

Ønsker Bestyreren Tjenestefrihed eller Orlov, skal han ansøge Ministeriet derom. Han kan give Opsynsmændene Orlov, naar vedkommende stiller en kvalificeret Stedfortræder under Orloven.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 12te Oktober 1928.

Kundgørelse for Søværnet.

10. Bestemmelser

for

Udlaan og Aflevering af Stabsdistinktioner.

Ved Søværnets Beklædningsmagasin skal forefindes en Beholdning af Stabsdistinktioner, saaledes at det af Søværnets Personel, som — i Henhold til det til enhver Tid gældende Uniformsreglement for Søværnet — skal bære Stabsdistinktioner, kan forsynes med saadanne — herfra dog undtagne Chefen for Kongens Adjutantstab af Søværnet, Kongens Adjutanter og Adjutanter hos Kronprinsen og kongelige Prinser.

Distinktionerne udlaanes fra Beklædningsmagasinet paa Begæring af Chefen for den Stab, ved hvilken den paagældende gør Tjeneste; for de i Marineministeriet tjenstgørende Søofficerer, som skal bære Stabsdistinktion, begærer Chefen for Admiralitets-Afdelingen Distinktionerne udlaant.

Distinktionerne udlaanes mod personlig Kvittring af vedkommende Søofficer, som skal bære Distinktionerne.

Naar, ved Personskifte indenfor samme Tjenestestilling, Overlevering af Stabsdistinktioner finder Sted, paahviler det

den, der afleverer Distinktionerne, at iagttage, at den af ham afgivne Kvittering bliver berigtiget.

Ombytning af Stabsdistinktionerne kan efter nærmere Anmodning ske ved Beklædningsmagasinet, naar de enten er slidte, kassable eller trænger til Reparation.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

København, den 31te Decemher 1928.

Kundgørelse for Søværnet.**2. Kongelig Anordning**

(af 11te November 1928)

angaaende

Lempelser, der tiltaas Maskinpersonel af Søværnet og værnepligtige Maskinister med Hensyn til Erhvervelse af Sønæringsbeviser.

(Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.)

I Medfør af § 23 i Lov om Sønæring af 28de Februar 1916, saaledes som denne er ændret senest ved Lov Nr. 73 af 31te Marts 1928, fastsættes herved følgende Bestemmelser:

§ 1.

I. Følgende Personel af Søværnet anses at opfylde Bestemmelserne i Sønæringslovens § 11 a:

Fyrbødere og Maskinkonstabler, som har bestaaet Afgangsprøven ved Konstabelskolens Maskinafdeling, saafremt de paagældende kan dokumentere at have den i Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister m.m. omhandlede haandværksmæssige Uddannelse eller har bestaaet den i samme Lov omhandlede Haandværksprøve.

II. Følgende Personel af Søværnet anses at opfylde Bestemmelserne i Sønæringslovens § 12 a:

Maskinmestre (Undermaskinmestre), som ifølge Lov om Søværnets Ordning af 1909 var ligestillede med Underofficerer (Maskinister i Maskinkorpset), og som i Aarene 1905—1914, begge inklusive, har bestaaet Afgangsprøven ved Elevskolen eller Konstabelelevskolen.

III. Følgende Personel af Søværnet anses at opfylde Bestemmelserne i Sønæringslovens § 12 a og § 13 a:

Maskinmestre (Undermaskinmestre), som ifølge Lov om Søværnets Ordning af 1909 var ligestillede med Underofficerer (Maskinister i Maskinkorpset), saafremt de har bestaaet Afgangsprøven ved Underofficersskolen eller Officersskolens Afdeling for Maskinassistenter.

IV. Følgende Personel af Søværnet anses at opfylde Bestemmelserne i Sønæringslovens § 12 a og § 13 a samt den i § 14, sidste Stykke, 2det Punktum fastsatte Betingelse for at kunne gøre Tjeneste som 1ste Maskinmester paa Udvandrer-skibe i Fart paa fremmede Verdensdele:

a) Maskinmestre, som har bestaaet Afgangsprøven ved Kadetskolen, Ingeniørelevskolen eller Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen.

b) Maskinmestre (Undermaskinmestre og Maskinassistenter), som efter bestaaet Afgangsprøve paa Dæksofficerslevskolen (Konstabelelevskolen) har bestaaet den i Lov om Eksaminer for Skibsmaskinister omhandlede almindelige og udvidede Maskinisteksamen.

V. Den, der efter at have opnaaet Ret til at erhverve Bevis som Maskinmester af 2den Klasse har faret mindst 12 Maaneder som ældste eller næstældste Maskinbefalingsmand i søgaaende, under Søværnet henhørende Skibe med Maskine til Fremdrivning af over 500 IHK, skal anses at opfylde Bestemmelsen i Sønæringslovens § 14 a.

§ 2.

De i § 1 indeholdte Regler finder paa tilsvarende Maade Anvendelse paa Personer, der tidligere har været ansat i Søværnets Maskinkorps, dog kun indenfor et Tidsrum af 10 Aar

fra det Tidspunkt, da Tjenesten ved Søværnet ophørte. Efter Udløbet af denne Tid kan Sønæringsbevis kun meddeles med Tilladelse af Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

§ 3.

For Maskinister, der har gjort Tjeneste i Søværnet som værnepligtige Maskinister (Reserveunderofficerer i Søværnets Maskinkorps), beregnes den i §§ 12 b og 13 b for Erhvervelse af Bevis som Undermester eller Maskinmester af 2den Klasse fastsatte Tjenestetid under Iagttagelse af nedenstaaende Regler:

Den Tid, i hvilken vedkommende har været udkommanderet med et af Søværnets Skibe, hvori der uddannes Fyrbødere, og har deltaget i denne Uddannelse, medregnes som Fyrbødertjeneste i Dampskibe.

Den Tid, i hvilken vedkommende er bleven uddannet i Maskintjeneste ved Søværnet eller har arbejdet som Maskinarbejder ved Eftersyn af Maskiner, Motorer eller Kedler i Søværnets Skibe, medregnes som Medhjælpertjeneste ved Dampmaskiner eller Motorer af over 100 IHK.

Den foran omhandlede særlige Uddannelse og Maskinarbejdertjeneste kan i intet Tilfælde medregnes med noget længere Tidsrum end ialt højst 5 Maaneder.

§ 4.

For Maskinpersonel af Søværnet eller værnepligtige Maskinister, der begærer sig meddelt Bevis som Motorpassere, Maskinpassere, Undermestre eller Maskinmestre af 2den Klasse, vil den Tid, de paagældende har forrettet Fyrbødertjeneste eller Medhjælpertjeneste ved Dampmaskiner eller Motorer i søgaaende Skibe henhørende under Søværnet, efter Lovens sædvanlige Regler være at medregne ved Beregningen af den Tjeneste, der omhandles i Loven, henholdsvis i § 10 c, § 11 b, § 12 b og § 13 b.

Maskintjeneste, forrettet i Skibe henhørende under Søværnet maa for at kunne komme i Betragtning ved Erhvervelsen af Sønæringsbevis være godtgjort ved Bevis udstedt af den Myndighed, Maskinpersonalet er underlagt.

§ 5.

Ved denne Anordning, der træder i Kraft straks, ophæves kgl. Anordning Nr. 70 af 22. Marts 1916 og kgl. Anordning Nr. 204 af 17. April 1917.

I Tilslutning hertil har Ministeriet bestemt, at Beviser for udført Maskintjeneste i Skibe, henhørende under Søværnet, til Brug for Erhvervelse af Sønæringsbevis udstedes af Stabsmaskinmesteren.

14. Paa given Foranledning har Ministeriet bestemt, at alle Sager angaaende Spørgsmaal om Pensionering som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten, der forelægges Ministeriet, vil være at bilægge med det Materiale af Betydning, som Arbejder-Forsikringsraadet, hvor dette maatte have haft Sagen til Behandling, maatte være i Besiddelse af, tilligemed Oplysning om, hvorvidt nævnte Raad for sit Vedkommende har truffet Afgørelse i Sagen, og da hvilken.

S. Brorsen.